

UOHSX00ELBPX

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0025/2021/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-10664/2021/161/EDo

Brno 01.04.2021

V řízení o rozkladu ze dne 28. 1. 2021 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne a podaném obviněným -

- **město Mohelnice**, IČO 00303038, se sídlem U Brány 916/2, 789 85 Mohelnice, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0327/2020/VZ č. j. ÚOHS-01373/2021/500/Alv ze dne 13. 1. 2021, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 17. 8. 2020 z moci úřední a vedeném ve věci možného spáchání přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, cit. obviněným při zadávání veřejné zakázky „**Stavební úpravy a rozšíření stávajícího prostoru objektu domova pro seniory – opakované řízení**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení, kdy „Výzva k podání nabídky a prokázání kvalifikace“ byla uveřejněna na profilu zadavatele pod systémovým číslem P18V10000144 dne 23. 3. 2018,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Výrok IV. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0327/2020/VZ
č. j. ÚOHS-01373/2021/500/Alv ze dne 13. 1. 2021

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Obviněný - město Mohelnice, IČO 00303038, se sídlem U Brány 916/2, 789 85 Mohelnice, (dále jen „**zadavatel**“ nebo „**obviněný**“) jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon**“), zahájil dne 23. 3. 2018 uveřejněním výzvy k podání nabídky a prokázání kvalifikace z téhož dne na profilu zadavatele zjednodušené podlimitní řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Stavební úpravy a rozšíření stávajícího prostoru objektu domova pro seniory – opakované řízení“ (dále jen „**veřejná zakázka**“). Veřejná zakázka byla uveřejněna na profilu zadavatele pod systémovým číslem P18V10000144.
2. Předmětem plnění veřejné zakázky jsou podle bodu 2. výzvy „*stavební úpravy v bývalé mateřské škole Lidická č. p. 745/4 v Mohelnici, kterými bude přebudovaná na domov pro seniory. Přístavbou přízemní spojovací haly se vstupem, schodištěm a výtahem bude tento objekt propojený se stávajícím Domovem pro seniory a pečovatelskou službu Mohelnice, Lidická č.p. 1382/6, který byl vybudovaný v I. Etapě.*“.
3. Z „Oznámení o výběru dodavatele“ ze dne 15. 5. 2018 vyplývá, že zadavatel jako nejvýhodnější nabídku vybral nabídku účastníka PRUKON s.r.o., IČO 47674237, se sídlem Jateční 169, 760 01 Zlín (dále jen „**vybraný dodavatel**“).
4. Dne 1. 6. 2018 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem smlouvu na plnění veřejné zakázky.
5. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 10. 1. 2020, dne 3. 4. 2020 a dne 16. 6. 2020 podněty k přezkoumání postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky, které byly zaevidovány pod sp. zn. ÚOHS-P0013/2020/VZ, ÚOHS-P0208/2020/VZ a ÚOHS-P0306/2020/VZ.
6. V rámci šetření každého z výše uvedených podnětů si Úřad vyžádal od obviněného vyjádření k jeho postupu a dokumentaci o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku.
7. V rámci prověřování podnětu zaevidovaného pod sp. zn. ÚOHS-P0306/2020/VZ požádal Úřad obviněného dopisem č. j. ÚOHS-20742/2020/533/HKu ze dne 9. 7. 2020 mj. o zaslání

chybějících částí dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, konkrétně o zaslání listinných kopií nabídek dodavatelů FORTEX-AGS, a.s., IČO 00150584, se sídlem Jílová 1550/1, 787 01 Šumperk (dále jen „**FORTEX-AGS, a.s.**“), NOSTA, s.r.o., IČO 47671416, se sídlem Svatopluka Čecha 2088/13, 741 01 Nový Jičín (dále jen „**NOSTA, s.r.o.**“), VÍTKOVICE REVMONT ENGINEERING a.s., IČO 05546711, se sídlem Ruská 2887/101, 703 00 Ostrava (dále jen „**VÍTKOVICE REVMONT ENGINEERING a.s.**“) a vybraného dodavatele a o zaslání CD obsahujícího elektronickou podobu nabídky vybraného dodavatele.

8. Dne 14. 7. 2020 obviněný doručil Úřadu své vyjádření z téhož dne, v němž mj. uvedl, že *„nevidí důvod pro předložení kopií nabídek, jelikož již byly ÚOHS předloženy originální dokumenty. Dle zadavatele se jedná ze strany ÚOHS o nadbytečný požadavek, jež nemá za daných okolností žádné opodstatnění ani právní základ. I z toho důvodu, že zadavatel vede soudní spor ohledně této veřejné zakázky se společností PRUKON, s. r. o., nepovažuje zadavatel za vhodné mít veškeré dokumenty – originály i kopie na ÚOHS.“*. Obviněný ve svém vyjádření rovněž uvedl, že Úřadu již potřetí zaslal originály nabídek, a to i přesto, že podle závěrů Krajského soudu v Brně uvedených v rozsudku č. j. 31 Af 82/2018 – 55 není zadavatel povinen předkládat pouze originály dokumentů. Dále obviněný uvedl, že CD, které vybraný dodavatel přiložil k nabídce, obsahuje soubory, které se týkají veřejné zakázky „Přístavba a přestavba objektu DDM Mohelnice“, o kterou se vybraný dodavatel také ucházel. Uvedené CD obviněný doručil Úřadu dne 17. 7. 2020.
9. Dopisem č. j. ÚOHS-21727/2020/533/HKu ze dne 17. 7. 2020 Úřad obviněného opakovaně vyzval k zaslání listinných kopií nabídek výše uvedených dodavatelů, přičemž upřesnil, že příslušné dokumenty si vyžádal od obviněného v návaznosti na skutečnosti uvedené v podnětu, který byl Úřadu doručen dne 16. 6. 2020, a které je Úřad, jakožto orgán vykonávající dozor nad dodržováním pravidel stanovených zákonem, povinen prošetřit.
10. Obviněný požadované listinné kopie nabídek Úřadu nedoručil.
11. Z obsahu spisů vedených v souvislosti s šetřením podnětů zaevidovaných pod sp. zn. ÚOHS-P0013/2020/VZ a ÚOHS-P0208/2020/VZ vyplývá, že obviněný nedoručil listinné kopie nabídek ani v rámci šetření těchto podnětů.
12. V návaznosti na výše uvedené skutečnosti Úřad dospěl k závěru, že obviněný nesplnil povinnost stanovenou v § 258 odst. 1 zákona, když neodeslal Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení v zákonné lhůtě.
13. Současně Úřad v návaznosti na skutečnosti uvedené v podnětu zaevidovaném pod sp. zn. ÚOHS-P0306/2020/VZ, který Úřad obdržel dne 16. 6. 2020, dospěl Úřad po přezkoumání dokumentace o zadávacím řízení k závěru, že obviněný nedodržel pravidlo stanovené zákonem pro zadání veřejné zakázky, když nevyločil vybraného dodavatele z účasti v zadávacím řízení.
14. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění vyplývající z předložených materiálů za dostatečná a považoval za prokázané, že se obviněný dopustil přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona, zahájil postupem podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon o přestupcích**“), a podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění

pozdějších předpisů, (dále jen „**správní řád**“), řízení o přestupcích z moci úřední vydáním příkazu č. j. ÚOHS-25452/2020/533/HKu ze dne 17. 8. 2020 (dále jen „**příkaz**“).

15. Příkaz byl obviněnému doručen dne 17. 8. 2020 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 správního řádu a § 150 odst. 1 správního řádu zahájeno řízení o přestupcích z moci úřední.
16. Účastníkem řízení o přestupcích je podle § 256 zákona obviněný.
17. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 25. 8. 2020 odpor. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

II. Původní napadené rozhodnutí a původní rozhodnutí o rozkladu

18. Dne 17. 9. 2020 vydal Úřad ve správním řízení z moci úřední na základě posouzení všech rozhodných skutečností rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0327/2020/VZ č. j. ÚOHS-29174/2020/533/HKu (dále jen „**původní napadené rozhodnutí**“).
19. Ve výroku I. původního napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel při zadávání veřejné zakázky pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 48 odst. 8 ve spojení s § 48 odst. 2 písm. a) zákona, když nevyločil z účasti v zadávacím řízení vybraného dodavatele, který v nabídce nepředložil harmonogram postupu prací požadovaný zadavatelem v čl. 11.2. zadávací dokumentace, přičemž tím ovlivnil výběr dodavatele a zadal veřejnou zakázku, když dne 1. 6. 2018 uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu na plnění veřejné zakázky.
20. Ve výroku II. původního napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 258 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci šetření podnětu k zahájení řízení z moci úřední vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0306/2020/VZ ve lhůtě 10 dnů podle § 258 odst. 1 zákona ode dne doručení výzvy Úřadu, která byla obviněnému doručena dne 18. 6. 2020, tedy nejpozději dne 29. 6. 2020, neodeslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, když neodeslal listinné kopie nabídek účastníků zadávacího řízení.
21. Ve výroku III. původního napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 258 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci šetření podnětu k zahájení řízení z moci úřední vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0208/2020/VZ ve lhůtě 10 dnů podle § 258 odst. 1 zákona ode dne doručení výzvy Úřadu, která byla obviněnému doručena dne 16. 4. 2020, tedy nejpozději dne 27. 4. 2020, neodeslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, když neodeslal listinné kopie nabídek účastníků zadávacího řízení.
22. Ve výroku IV. původního napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 258 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci šetření podnětu k zahájení řízení z moci úřední vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0013/2020/VZ ve lhůtě 10 dnů podle § 258 odst. 1 zákona ode dne doručení výzvy Úřadu, která byla obviněnému doručena dne 14. 1. 2020, tedy nejpozději dne 24. 1. 2020, neodeslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, když neodeslal listinné kopie nabídek účastníků zadávacího řízení.

23. Ve výroku V. původního napadeného rozhodnutí Úřad obviněnému za spáchání přestupků uvedených ve výrocih I. až IV. původního napadeného rozhodnutí uložil pokutu ve výši 240 000 Kč. Ve výroku VI. původního napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému povinnost uhradit paušální náklady ve výši 1 000 Kč.
24. Dne 2. 10. 2020 obdržel Úřad rozklad obviněného z téhož dne proti původnímu napadenému rozhodnutí (dále jen „**původní rozklad**“).
25. Předseda Úřadu o původním rozkladu rozhodl rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-R0189/2020/VZ, č. j. ÚOHS-35123/2020/321/EDo ze dne 1. 12. 2020 (dále jen „**původní rozhodnutí o rozkladu**“), kterým potvrdil výroky I. a VI. původního napadeného rozhodnutí a původní rozklad v rozsahu uvedených výroků I. a VI. zamítl. Výroky II., III., IV. a V. původního napadeného rozhodnutí předseda Úřadu zrušil a věc v rozsahu uvedených výroků II., III., IV. a V. Úřadu vrátil k novému projednání. Původní rozhodnutí o rozkladu a výroky I. a VI. původního napadeného rozhodnutí nabyly právní moci dne 2. 12. 2020.
26. Ve vztahu k výrokům II. a IV. původního napadeného rozhodnutí předseda Úřadu v původním rozhodnutí o rozkladu dospěl k závěru, že se Úřad v předmětných výrocih dopustil nesprávného právního posouzení. Ve vztahu k výroku III. původního napadeného rozhodnutí předseda Úřadu v původním rozhodnutí o rozkladu dospěl k závěru, že se Úřad dopustil přímého právního pochybení při konstatování přestupku.
27. V návaznosti na nové posouzení bylo Úřadu původním rozhodnutí o rozkladu uloženo nově rozhodnout o pokutě.

III. Napadené rozhodnutí

28. Dne 13. 1. 2021 vydal Úřad ve správním řízení z moci úřední na základě posouzení všech rozhodných skutečností rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0327/2020/VZ č. j. ÚOHS-01373/2021/500/Alv (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
29. Ve výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se řízení o přestupcích vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0327/2020/VZ v části týkající se možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že obviněný nesplnil povinnost stanovenou v 258 odst. 1 zákona, když Úřadu na základě výzvy ze dne ze dne 14. 1. 2020 ve lhůtě 10 dnů od jejího doručení v souvislosti s šetřením podnětu k zahájení řízení z moci úřední vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0013/2020/VZ neodeslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku podle § 257 písm. f) zákona zastavuje, neboť v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 268 zákona.
30. Ve výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se řízení o přestupcích vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0327/2020/VZ v části týkající se možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že obviněný nesplnil povinnost stanovenou v 258 odst. 1 zákona, když Úřadu na základě výzvy ze dne ze dne 16. 4. 2020 ve lhůtě 10 dnů od jejího doručení v souvislosti s šetřením podnětu k zahájení řízení z moci úřední vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0208/2020/VZ neodeslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku podle § 257 písm. f) zákona zastavuje, neboť v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 268 zákona.

31. Ve výroku III. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se řízení o přestupcích vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0327/2020/VZ v části týkající se možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že obviněný nesplnil povinnost stanovenou v 258 odst. 1 zákona, když Úřadu na základě výzvy ze dne ze dne 18. 6. 2020 ve lhůtě 10 dnů od jejího doručení v souvislosti s šetřením podnětu k zahájení řízení z moci úřední vedeného pod sp. zn. ÚOHS-P0306/2020/VZ neodeslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku podle § 257 písm. f) zákona zastavuje, neboť v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 268 zákona.
32. Ve výroku IV. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněnému za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. původního napadeného rozhodnutí, potvrzeného původním rozhodnutím o rozkladu, který nabyl právní moci dne 2. 12. 2020, podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona ukládá pokuta ve výši 200 000 Kč.
33. Úřad při odůvodnění výroku IV. napadeného rozhodnutí v rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku obviněného konstatoval, že obviněný spáchal přestupek tím, že nevyločil vybraného dodavatele z účasti v zadávacím řízení, ačkoliv vybraný dodavatel v nabídce nepředložil harmonogram postupu prací požadovaný zadavatelem v čl. 11.2. zadávací dokumentace. V důsledku postupu obviněného byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější nabídka vybraného dodavatele, který měl být podle § 48 odst. 8 zákona vyloučen, a zadavatel s tímto vybraným dodavatelem uzavřel smlouvu. Postupem obviněného v šetřeném případě tak byl porušen zákonem chráněný zájem na tom, aby plnění veřejné zakázky nebylo svěřeno dodavateli, který neprokázal splnění zadávací podmínky, která byla zadavatelem předem stanovena. Z obecného pohledu je tedy nutno považovat přestupek obviněného za typově závažný, neboť veřejná zakázka byla zadána dodavateli, kterému zadána být neměla.

IV. Námitky rozkladu

34. Dne 28. 1. 2021 podal obviněný Úřadu proti napadenému rozhodnutí rozklad z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 13. 1. 2021. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
35. Zadavatel svůj rozklad směřuje proti výroku o pokutě a žádá předsedu Úřadu, aby opětovně zvážil její výši 200 000 Kč a s ohledem na stávající ekonomickou situaci v souvislosti s pandemií COVID-19, z ní vyplývající významný pokles příjmů do rozpočtu města a také v souvislosti s poklesem daňových příjmů při záporném hospodářském růstu žádá o její snížení.

Závěr rozkladu

36. Kromě primární žádosti o snížení pokuty předsedou Úřadu zadavatel dále navrhuje, že pokud bude mít předseda Úřadu jiný právní názor, jenž bude reflektovat argumentaci zadavatele v předchozích vyjádřeních, aby napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, případně aby věc vrátil Úřadu k novému projednání.

V. Řízení o rozkladu

37. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis spolu se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

38. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k závěru, že Úřad ve výroku IV. napadeného rozhodnutí rozhodl správně a v souladu s právními předpisy, což v podrobnostech odůvodňuji níže.
39. Co se týče rozsahu přezkumu napadeného rozhodnutí, dodávám, že z obsahu rozkladu je zřejmé, že jím zadavatel brojí proti jeho výroku IV. týkajícímu se pokuty, která mu byla uložena za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. původního napadeného rozhodnutí, potvrzeného původním rozhodnutím o rozkladu, který nabyl právní moci dne 2. 12. 2020. Výroky I. až III. napadeného rozhodnutí, jimiž je řízení o předmětných přestupcích v daných částech zastaveno pro neshledání důvodů pro uložení sankce, rozkladem napadeny být nemohou, jelikož je jimi rozhodnuto ve prospěch obviněného (srov. obdobně Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I, II Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 1591 – 1598 nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 1960, sp. zn. 11 Co 102/60: „Podle § 174 o. s. ř. nadepsaného ‘Osoby oprávněné podat odvolání’ může odvolání podat účastník nebo prokurátor. To ovšem neznamená, jak by se mohlo zdát podle doslovu zákona, že v konkrétním případě je každý účastník k odvolání oprávněn. Odporovalo by to funkci odvolání, jakožto prostředku, který dává zákon účastníku k tomu, aby se mohl domoci nápravy, jestliže mu byla rozsudkem soudu první stolice způsobena na jeho právech újma. Nemůže se tedy účastník - na rozdíl od prokurátora - odvolávat jen proto, že bylo rozhodnuto sice nesprávně, aniž však mu z toho vzešla na jeho právech nějaká újma.“). Tyto výroky jsou rovněž nezávislé na výroku IV. napadeného rozhodnutí. Výroky I. až III. napadeného rozhodnutí tak již samostatně nabyly právní moci dne 13. 1. 2021 (tedy dnem doručení napadeného rozhodnutí zadavateli).

VI. K potvrzení napadeného rozhodnutí ve výroku IV. týkajícího se uložení pokuty

40. Kromě žádosti zadavatele o snížení uložené pokuty, kterou se budu podrobněji zabývat níže, zadavatel v rozkladu naznačil rovněž svůj návrh na možný jiný právní názor předsedy Úřadu, který by mohl reflektovat argumentaci zadavatele z jeho dřívějších vyjádření a vést tak ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení či vrácení věci Úřadu k novému projednání. Takový postup předsedy Úřadu však není možný. Napadené rozhodnutí totiž ve výrocích I. až III. správní řízení zastavuje s tím, že pochybení zadavatele vedoucí k uložení možné sankce nebylo shledáno, proti těmto výrokům také zadavatel nikterak nebrojí a jejich přezkum logicky ani nepožaduje, v těchto výrocích tedy napadené rozhodnutí již nabylo právní moci, jak je pojednáno v předchozím bodě tohoto rozhodnutí.

41. K přezkumu tak zbývá výrok IV. napadeného rozhodnutí týkající se pokuty, která byla ovšem uložena na základě již pravomocného výroku I. původního napadeného rozhodnutí. Ve výroku I. původního napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel při zadávání veřejné zakázky pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 48 odst. 8 ve spojení s § 48 odst. 2 písm. a) zákona, když nevyločil z účasti v zadávacím řízení vybraného dodavatele, který v nabídce nepředložil harmonogram postupu prací požadovaný zadavatelem v čl. 11.2. zadávací dokumentace, přičemž tím ovlivnil výběr dodavatele a zadal veřejnou zakázku, když dne 1. 6. 2018 uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu na plnění veřejné zakázky. Tento výrok I. původního napadeného rozhodnutí již byl autoritativně osvědčen výrokem I. původního rozhodnutí o rozkladu a nabyl tak právní moci dne 2. 12. 2020. Právě v původním rozhodnutí o rozkladu také předseda Úřadu zavázal Úřad nově rozhodnout o pokutě. Pochybení zadavatele vedoucí ke konstatování přestupku ve výroku I. původního napadeného rozhodnutí tak již bylo definitivně deklarováno, když v této části předseda Úřadu nedal původnímu rozkladu zadavatele za pravdu. Jelikož zadavatel v tomto duchu nepřináší žádnou novou argumentaci (pročež není na místě zahájit přezkumné řízení) a výrok I. původního napadeného rozhodnutí není předmětem přezkumu v tomto řízení o rozkladu, revize tohoto závěru Úřadu tak ze strany předsedy Úřadu nemůže být myslitelná. Nelze tak proto ani uvažovat o zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.
42. Na základě rozkladu zadavatele je proto možný pouze přezkum výroku IV. napadeného rozhodnutí týkajícího se uložení pokuty. Zde by mohla připadat do úvahy zadavatelem alternativně navrhovaná možnost předsedy Úřadu zrušit v této části napadené rozhodnutí a vrátit věc Úřadu k novému projednání, pakliže by Úřad uložení pokuty dostatečně nezdůvodnil. Předesílám, že takové pochybení Úřadu jsem neshledal, k čemuž uvádím následující.
43. Jsem přesvědčen, že se Úřad v bodech 73 až 90 napadeného rozhodnutí s odůvodněním uložené pokuty vypořádal dostatečně. Závažnost přestupku jakožto základní vodítko pro výši uložené sankce podle zákona o přestupcích posoudil v bodech 83 a 84 napadeného rozhodnutí s tím, že přestupek obviněného shledal za typově závažný, neboť veřejná zakázka byla zadána dodavateli, se kterým neměla být na její plnění uzavřena smlouva, jelikož tento dodavatel nesplnil podmínky (v nabídce nepředložil harmonogram postupu prací požadovaný zadavatelem v čl. 11.2. zadávací dokumentace), které zadavatel výslovně stanovil.
44. Úřad vzal v bodě 85 napadeného rozhodnutí při stanovení výše pokuty s odkazem na závěry rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 123/2013-85 ze dne 9. 4. 2015 v úvahu jako polehčující okolnost dobu více než dvou let, jež uplynula od spáchání přestupku, přičemž daná skutečnost tak představuje jistý korektiv výše pokuty při zohlednění relativizace vztahu mezi spáchaným přestupkem a ukládanou sankcí, s ohledem na bezprostřední vliv na účel trestu. V bodě 86 a 87 napadeného rozhodnutí potom Úřad uvedl, že přitěžující okolnosti nebo další polehčující okolnosti v šetřeném případě neshledal, když zároveň deklaroval, že ověřil, že v právě projednávaném případě není přestupek obviněného v souběhu s žádnými dalšími přestupky obviněného.
45. Zde lze právě spatřovat rozdíl oproti pokutě uložené v původním napadeném rozhodnutí, která byla také uložena za přestupek konstatovaný ve výroku I. původního napadeného

rozhodnutí. Při jejím ukládání ovšem bylo jako přitěžující okolnost zohledněno spáchání dalších třech přestupků podle výroků II. až IV. původního napadeného rozhodnutí, které předseda Úřadu v původním rozhodnutí o rozkladu zrušil a návazně na to Úřad v napadeném rozhodnutí jejich spáchání neshledal. Proto také původně uložená pokuta činila 240 000 Kč a nyní uložená pokuta byla snížena na 200 000 Kč, jelikož při jejím ukládání již nefigurovala zmíněná přitěžující okolnost.

46. Úřad rovněž v bodě 88 napadeného rozhodnutí při určení výše pokuty přihlédl k majetkovým poměrům obviněného, když uvedl, že ze schváleného rozpočtu obviněného na rok 2020 dostupného na internetové adrese <https://www.mohelnice.cz/schvaleny-rozpocet-mesta-mohelnice-na-rok-2020/d-234593/p1=111556> vyplývá, že obviněný předpokládal v roce 2020 celkové příjmy ve výši 216 147 240 Kč. Na základě uvedeného Úřad konstatoval, že vyměřenou výši pokuty nelze v tomto případě považovat za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).
47. Ostatně k majetkovým poměrům směřovala také jediná výslovná námitka rozkladu zadavatele vůči výši uložené pokuty, když zadavatel žádá o její snížení s ohledem na „*stávající ekonomickou situaci v souvislosti s pandemií COVID-19, z ní vyplývajícího významného poklesu příjmů do rozpočtu města a také v souvislosti s poklesem daňových příjmů při záporném hospodářském růstu*“. Jak je shora popsáno, Úřad při stanovení výše pokuty vycházel ze schváleného rozpočtu obviněného na rok 2020, předseda Úřadu tedy ověřil, zda obviněný pro rok 2021 ve svém schváleném rozpočtu údajný pokles příjmů reflektoval. Avšak ze schváleného rozpočtu obviněného na rok 2021 (dostupného mj. na internetové adrese: <https://www.mohelnice.cz/schvaleny-rozpocet-mesta-mohelnice-na-rok-2021/d-236914/p1=99331>) je patrné, že obviněný předpokládal v roce 2021 celkové příjmy ve výši 236 021 500 Kč, což je částka bezmála o 20 milionů Kč vyšší než předpokládané celkové příjmy obviněného pro rok 2020, ze kterých vycházel Úřad. Argumentaci zadavatele poklesem příjmů do rozpočtu města v souvislosti s pandemií COVID-19 tak nelze dát za pravdu, když na rok 2021 předpokládal celkové příjmy dokonce vyšší než pro rok 2020. Výši uložené pokuty tak lze považovat za přiměřenou (s ohledem na finanční poměry obviněného), a to jak ve vztahu k rozpočtu pro rok 2020, tak ve vztahu k rozpočtu pro rok 2021. Zadavatel za účelem prokázání svého tvrzení, které má odůvodnit snížení uložené pokuty, nepředložil žádné důkazy a rovněž nenavrhnul provedení důkazů. Předseda Úřadu tak nemůže o dané námitce rozhodnout jinak.
48. Konečně Úřad v bodech 89 a 90 napadeného rozhodnutí zohlednil i naplnění obou funkcí právní odpovědnosti při ukládání pokuty, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Úřad zdůraznil, že její výši považuje za dostatečnou (ačkoliv je ukládána při spodní hranici zákonné sazby) v tom smyslu, aby naplnila obě tyto funkce právní odpovědnosti za spáchaný přestupek. Podotýkám, že jak z bodů 79 a 80 napadeného rozhodnutí vyplývá, horní hranice možné pokuty (10 % z ceny veřejné zakázky) mohla činit až částku 2 711 061 Kč, tedy částka 200 000 Kč není při zohlednění poměrně velké závažnosti spáchaného přestupku, kdy byla zakázka přidělena dodavateli, který měl být vyloučen ze zadávacího řízení, nikterak přemrštěná.

49. Zdůrazňuji, že rozhodnutí o uložení pokuty je nepřezkoumatelné, je-li její výše odůvodněna pouhým zopakováním skutkových zjištění a konstatováním zákonných kritérií pro uložení pokuty či funkcí pokuty, aniž by bylo zřejmé, zda, a jakým způsobem byla tato kritéria správním orgánem hodnocena. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že jakkoliv má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování (viz např. rozsudek NSS č. j. 8 As 5/2005-53 ze dne 29. 6. 2005). Mezi tyto principy pak jistě patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, která v konečném důsledku vyvolá i jeho přesvědčivost. Úřad tak při rozhodování o výši pokuty musí zohlednit všechny skutečnosti, které výši pokuty mohou v konkrétním případě ovlivnit, řádně se s nimi v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádat a přesvědčivě odůvodnit, ke které okolnosti přihlédl, a jaký vliv měla na konečnou výši pokuty. Výše uložené pokuty tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem, který nepřipouští rozumné pochybnosti o tom, že právě taková výše pokuty odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu.
50. Pro úplnost mohu odkázat i na závěr Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 7 As 15/2013 deklarující, že výše pokuty je do značné míry správním uvážením Úřadu: *„Nelze po správních orgánech očekávat přesné zdůvodnění, proč byla uložena pokuta zrovna ve výši 200 000 Kč a nikoliv například ve výši 210 000 Kč. Podstatou správní uvážení je, že s ohledem na pestrost možných situací není možné nastavit žádný univerzální vzorec pro výpočet konkrétní výše pokuty. Pokud by tomu tak bylo, zahrnul by jej bezesporu zákonodárce přímo do zákona. Z hlediska soudního přezkumu je rozhodné, že výše pokuty byla uložena v zákonném rozmezí a řádně zdůvodněna, bylo přihlédnuto ke všem zákonným hlediskům a úvahy žalované se pohybují v mezích správního uvážení.“* V návaznosti na výše uvedené mohu konstatovat, že Úřad uložil pokutu v zákonném rozmezí, když maximální výše pokuty mohla být až 2 711 061 Kč, výši pokuty rovněž řádně zdůvodnil a přihlédl ke všem zákonným hlediskům, čímž dostatečně naplnil v tomto bodě citované požadavky Nejvyššího správního soudu pro uložení peněžité sankce za přešůpek.
51. Má-li sankce plnit své předpokládané funkce, je třeba, aby byla uložena ve výši, která bude obviněným pociťována jako újma (srov. bod 33 rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2019, č. j. 62 Af 66/2017-115) a která současně bude působit preventivně i na ostatní subjekty v podobném postavení. Pokuta, tak jak byla v tomto případě uložena, nemůže být snížena, neboť by své funkce ztratila – ačkoliv jde o sankci za delikt poměrně závažný, Úřad pokutu uložil ve výši, která zdaleka nevyužívá možnosti maximální sazby a která nepředstavuje výrazný zásah do ekonomických poměrů zadavatele, jenž má hospodařit v roce ukládání pokuty s částkou více než 1 000x vyšší. Pokuta ukládaná zadavateli v tomto případě není nijak excesivní ani v rámci rozhodovací praxe Úřadu, srov. např. rozhodnutí Úřadu ze dne 20. 4. 2018, č. j. ÚOHS-S0048/2018/VZ-11879/2018/523/GHo, kde horní hranice pokuty činí 1,8 mil. Kč (což je téměř o 1 mil. méně než v přezkoumávaném případě) a zadavateli je za přešůpek ukládána pokuta rovněž 200 000 Kč.
52. S ohledem na výše uvedené tedy uzavírám, že Úřad v napadeném rozhodnutí řádně posoudil všechny okolnosti případu a uložil pokutu přiměřenou těmito okolnostem za současné individualizace trestu. Neshledal jsem proto důvod pro její snížení, jak navrhoval zadavatel v rozkladu.

VII. Závěr

53. Ve smyslu § 98 odst. 1 zákona o přestupcích jsem tedy přezkoumal zákonnost výroku IV. napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v plném rozsahu a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu. Po zvážení všech aspektů dané věci jsem dospěl k závěru, že Úřad při vydání výroku IV. napadeného rozhodnutí postupoval v souladu se zákonem, správním řádem a zákonem o přestupcích, nejsou tak naplněny předpoklady pro jeho zrušení nebo změnu.
54. Vzhledem k výše uvedenému jsem rozhodl o potvrzení výroku IV. napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu zadavatele, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží
město Mohelnice, U Brány 916/2, 789 85 Mohelnice

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy